

възгледи върху нѣщата (Колумбъ, Галилей, Нютонъ, Шекспиръ, Гете), б) *величие на характеръ* — непоклонно благородство на душата, което прѣзира всички цѣли и намѣрения, в) *величие на страстѣта, любовѣта, патриотизма* и т. н. (Аристидъ, Вилхелмъ Орански, Христом. т. I). Съ една дума, величието на нравствената сила съставя оная сила на човѣшкия духъ, съ която той спокойно, но твърдо посрѣща най-големитѣ бѣди или почва жестока и трудна борба съ разни обстоятелства, които му прѣчатъ да достигне цѣльта.

Къмъ високитѣ прояви се отнасятъ и така нареченитѣ *трагични* личности. Като иматъ грамадна сила надуха, тѣ се впускатъ съвършено съзнателно въ борба съ окръжаващитѣ ги да достигнатъ цѣльта си. Въ грозната борба тѣ често падатъ, ала, както се казва, съ ножъ въ рѣка, падатъ герои. Тѣхната тежка борба съ своитѣ страсти, съ своитѣ погрѣшки и пороци, ни помирѣва съ тѣхнитѣ заблуждения и ни кара да благоговѣемъ прѣдъ силата на тѣхната воля, макаръ, за съжаление, злѣ насочена.

Отрица-
телно.
прѣкра-
сно.

Отрицателно-прѣкрасното или *смѣшното* бива:

1) *Наивно*, кога човѣкъ изпада въ смѣшно положение само по незнаене, което е досущъ естествено съ неговата възраст или положение (дѣцата, проститѣ човѣци, които не знаятъ свѣтовнитѣ приличия; наивното отношение на политиканитѣ въ «*Чичовци*», отъ Ив. Вазова). Лицата, чийто животъ е близъкъ до природата, наричатъ *идиллични*, защото прието е да наричатъ *идилия* всѣко поетично произведение, което изобразява наивния животъ посрѣдъ природата.

2) *Случайно*, кога извѣстно лице изпада въ смѣшно положение по недоразумѣние, или по забрава, изобщо, кога е смѣшно не толкова самото лице, колко неговото положение, което независи отъ него. (Падението на Добчински въ комедията «Ревизоръ» Христ. т. III).

3) *Фарсъ, карикатура*, кога произведенията на природата и проявитѣ въ човѣшкия животъ нарочно се прѣдставяватъ въ извратенъ видъ, съ цѣлъ да се разсмѣши и развесели публиката. (Смѣшницитѣ, шегаджитѣ (кловнитѣ) въ цирка).

4) *Коично*, кога човѣкъ се отклони отъ нравствения идеалъ на хубавото, доброто и истината; унизи чрѣзъ това човѣшкото си достойнство, и не само не смѣта срамно